

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Sîrbu Lilia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 01 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui

*Railean Vladimir XXXXX, născut
la xxxxx.*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 09.03.2021 – 25.08.2021;

Instanța de apel: 22.09.2021 – 01.12.2021;

Instanța de recurs: 17.02.2022 – 11.05.2022.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința judecătoreiei Cimișlia, sediul Central din 25 august 2021, cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, Railean Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal, aplicându-i-se o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității 120 ore.

În temeiul art. 85 al. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe i-a fost adăugat la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, pedeapsa aplicată dar neexecutată prin sentința nr. 1-69/14 din 07.04.2017 a Judecătoreiei Cimișlia, sub formă de amendă în mărime de 26450 (douăzeci și șase mii patru sute cincizeci) lei.

În temeiul art. 87 Cod penal, s-a dispus executarea pedepselor sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 ore și pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 26450 (douăzeci și șase mii patru sute cincizeci) lei, separat.

S-a explicat inculpatului că potrivit art.67 alin.(2) Cod penal, munca neremunerată

în folosul comunității este executată de la 2 la 4 ore pe zi, iar în cazul condamnatului care nu este antrenat în activități de bază sau de studii, la solicitarea sau la acordul acestuia – până la 8 ore pe zi.

Railean Vladimir a fost obligat să se prezinte, în termen de 5 zile din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe, la organul de probațiune din rază teritorială unde își are domiciliul, pentru a fi luat la evidență pentru executarea sancțiunii.

S-a încasat de la inculpatul Railean Vladimir, născut la xxxxx, IDNP xxxxx, suma de 448 lei (patru sute patruzeci și opt lei) în contul Statului cu titlul de cheltuieli de judecată.

Copia hotărârii s-a expediat executorului judecătoresc Zmeu Nicolae, Biroului de probațiune și Inspectoratului de Poliție din raza teritorială unde își are domiciliu condamnatul.

1.1. Pentru a pronunța sentința adoptată, prima instanță, *în fapt*, a constatat că Railean Vladimir, la 14 ianuarie 2021, în jurul orei 13:00, el, fiind în stare de ebrietate alcoolică, deplasându-se împreună cu concubina sa, Gaian Maria, născută la xxxxx, de la domiciliul cet. Cernat Veronica spre domiciliul său, amplasat în or. Cimișlia, str. A. xxxxx, a iscat un conflict cu Gaian Maria pe motiv că ultima în noaptea anterioară a înnoptat la Cernat Veronica, în procesul cărui, în stradă, în apropierea domiciliului, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale intenționate, îndreptate la săvârșirea actelor de violență asupra membrilor familiei, prevăzând urmările lor prejudiciabile, i-a aplicat Mariei Gaian o lovitură cu pumnul în regiunea capului, de la care Gaian Maria a căzut jos, după ce Railean Vladimir a ridicat-o și în preajma domiciliului i-a mai aplicat concubinei două lovituri cu pumnul în regiunea capului.

Ulterior, Railean Vladimir a dus-o pe Gaian Maria în casă, unde în dormitor a apucat-o de păr și i-a mai aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului, de la care Gaian Maria a căzut jos, iar el a prelungit să-i aplice lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului.

În rezultatul acțiunilor agresive ale lui Railean Vladimir, Mariei Gaian i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de hemoragie sub conjunctiva ochiului drept, echimoze masive pe brațul stâng, spate, fractura marginală a dintelui 2 de sus din stânga, echimoze și excoriații, care potrivit raportului de expertiză judiciară nr. xxxxx din 05 februarie 2021, au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui corp dur-contondent, ce condiționează dereglare a sănătății pe timp scurt și se califică ca vătămare corporală ușoară.

Acțiunile inculpatului Railean Vladimir au fost încadrate în temeiul art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, individualizată prin acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale.

2. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia a declarat apel *procurorul*, care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecare cauzei, cu pronunțarea

unei noi hotărâri, prin care Railean Vladimir să fie recunoscut culpabil și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art.201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa sub formă de 1 (unu) an și 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 85, art. 87 Cod penal, a adăuga la pedeapsa aplicată, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoreiei Cimișlia din 07.04.2017, care constituie amendă în mărime de 26450 lei, stabilindu-i lui Railean Vladimir pedeapsa definitivă pentru cumul de sentințe -1 (unu) an și 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 26450 lei, cu executarea separată a pedepselor, iar în ce privește încasarea cheltuielilor judiciare, sentința a fi lăsată fără modificări.

În motivarea apelului, acuzatorul de stat a indicat că, la adoptarea sentinței instanța deși face trimitere la prevederile art. 75 Cod penal, în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive care l-ar fi determinat pe Railean Vladimir să săvârșească infracțiunea, cum ar fi acțiuni ilicite ale victimei fie alte împrejurări ce ar fi generat acțiunile ilicite ale inculpatului.

În ce privește personalitatea lui Railean Vladimir, indică că numitul la locul de trai este caracterizat negativ, anterior a fost condamnat prin sentința judecătoreiei Cimișlia din 07.04.2017, fiind recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. d) și art. 189 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, sentința rămânând definitivă, de asemenea potrivit cazierului contravențional, Railean Vladimir anterior comiterii infracțiunii imputate a fost supus răspunderii contravenționale.

Consideră că instanța eronat a apreciat lipsa circumstanței agravante - săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică, deoarece această circumstanță agravantă este dovedită prin declarațiile părții vătămate, cât și a martorilor, probe care au fost recunoscute de inculpat, or acesta acceptând probele administrate în faza de urmărire penală, a solicitat instanței examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, probe care au stat la baza emiterii sentinței de condamnare a lui Railean Vladimir.

Atestă că, în cadrul cercetării judecătorești nu au fost identificate temeiuri de aplicare a pedepsei care ar fi fost generate de condițiile de viață ale familiei acestuia, or, potrivit materialelor cauzei, Railean Vladimir locuiește de unul singur, nu are careva persoane la întreținere, în așa mod condamnarea lui la pedeapsa sub formă de închisoare cu executarea reală a acesteia nu poate avea influență negativă asupra situației lui Railean Vladimir sau a unor membri ai familiei lui. Mai mult ca atât, Railean Vladimir nici nu este încadrat în câmpul muncii și nu are careva venituri diminuarea căror, în caz de condamnare cu închisoare pot crea situații critice de întreținere a lui personală fie a altor persoane.

Indică că, pentru atingerea scopului pedepsei, sunt aplicabile prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, potrivit căror, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale,

corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Consideră că instanța de judecată a pronunțat o sentință de condamnare care este prea blândă în latura pedepsei aplicate, și anume privind categoria pedepsei aplicate.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 01 decembrie 2021 apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

3.1. Pentru a pronunța decizia nominalizată, instanța de apel a constatat asupra motivării ample și temeinice cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului Railean Vladimir, cât și la partea individualizării pedepsei aplicate inculpatului în cauză, astfel toate acestea fiind în corespundere cu exigențele art.6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Instanța de apel constată că sentința se contestă doar în partea numirii pedepsei, astfel, cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului Railean Vladimir, menționează că potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Iar, potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 alin. (1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, din dispozițiile art. 75 alin. (1) Codul penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Instanța de apel a reținut că, în acord cu art.16 Cod Penal, infracțiunea prevăzută la art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod Penal, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, pentru săvârșirea căreia legea penală prevede pedeapsa cu închisoare de până la 3 ani.

Instanța de apel a considerat argumentele procurorului privind existența circumstanțelor agravante în cauză neîntemeiate, or, conform prevederilor art.134¹²

alin.(1)-(3) Cod penal, prin stare de ebrietate se înțelege starea de dereglare psihofuncțională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri și/sau alte substanțe cu efecte similare. Prin stare de ebrietate alcoolică cu grad minim se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,3 până la 0,5 g/l sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,15 până la 0,3 mg/l. Prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/l și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult. Respectiv, simplu motiv că inculpatul ar fi recunoscut starea de ebrietate în cadrul ședinței de judecată, nu fost reținut de către instanța de apel ca concludentă, or, la materialele cauzei nu au fost anexate probe veridice și pertinente ce ar confirma că la momentul comiterii infracțiunii, inculpatul Railean Vladimir ar fi fost în stare de ebrietate alcoolică.

Astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță just a concluzionat că starea de ebrietate invocată de partea acuzării în calitate de circumstanță agravantă, nu poate fi reținută deoarece această stare nu a fost probată prin probe pertinente și concluden

Cât privește pedeapsa aplicată de prima instanță inculpatului Railean Vladimir sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității 120 ore, în temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, instanța prin cumul de sentințe a adăugat la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, pedeapsa aplicată dar neexecutată prin Sentința nr. xxxxx din 07.04.2017 a Judecătorei Cimișlia, sub formă de amendă în mărime de 26450 (douăzeci și șase mii patru sute cincizeci) lei și cu aplicarea art.87 Cod penal privind executarea pedepselor sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 ore și pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 26450 (douăzeci și șase mii patru sute cincizeci) lei, separat, instanța de apel a considerat că este una legală și întemeiată, or, la caz, prima instanță pentru aplicarea pedepsei, a luat în considerație prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, circumstanțele atenuante și agravante, stabilind corect o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea comisă de inculpat.

În concluzia celor enunțate, reieșind din sancțiunea prevăzută de legislația penală, instanța de apel a conchis că, la stabilirea pedepsei de către prima instanță, s-a ținut cont de faptul că, inculpatul Railean Vladimir a comis o infracțiune mai puțin gravă, și reieșind din circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, pedeapsa stabilită sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 ore, este corespunzătoare și echitabilă, nefiind cazul schimbării acesteia, or, conștientizarea profundă de către inculpat a faptei săvârșite s-a manifestat prin recunoașterea vinovăției acestuia și căința sincere, respectiv ultimul poate fi corectat prin intermediul unei pedepse non privative de libertate.

Respectiv, pedeapsa stabilită de către prima instanță va avea un efect preventiv atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în

Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită, apreciind critic alegațiile referitoare la promisiunile inculpatului de a nu mai comite asemenea infracțiuni.

Aceste circumstanțe determină instanța de apel de a considera, că pedeapsa stabilită de prima instanță inculpatului Railean Vladimir este pasibilă executării, va asigura restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului în realizarea scopului legii penale stabilit la art. 61 Cod penal.

Alegațiile procurorului precum că, doar pedeapsa cu închisoare cu executare trebuie stabilită inculpatului de către instanța de apel nu pot fi reținute ca plauzibile.

4. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către *procuror*, prin care invocând ca temei pentru recurs prevederile art. art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului declarat se susține că la judecarea cauzei, instanța de apel a examinat sub toate aspectele complet și obiectiv probele administrate la dosar, just a încadrat fapta comisă, corect ajungând la concluzia despre vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal, însă, la stabilirea pedepsei, eronat a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără ca acesta să fie izolat de societate și a menținut pedeapsa sub formă de muncă neremunerată.

La emiterea soluției de aplicare a pedepsei în formă de muncă neremunerată, instanțele nu au ținut cont pe deplin de circumstanțele cauzei și persoana celui vinovat. Atât în procesul urmăririi penale cât și în procesul examinării cauzei a fost stabilită lipsa circumstanțelor excepționale, cât și celor atenuate, prezența circumstanțelor agravante, și anume săvârșirea infracțiunii în stare de ebrieitate, iar datele privind personalitatea inculpatului confirmă predispunerea acestuia la comiterea infracțiunilor, ținând cont de caracteristica negativă a acestuia la locul de trai, prezența faptului tragerii la răspunderea contravențională pentru violență în familie.

Menționează că, conform materialelor cauzei nominalizate la data de 07.04.2017, inculpatul deja a fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.166 alin.(2) lit.d), art.189 alin.(3) lit.b), d) Cod penal. Totodată, infracțiunea în cauză a fost comisă de către acesta la scurt timp după radierea lui de la evidența la Biroul de probațiune (data de 28.11.2020). Astfel, este evident că inculpatul, fiind deja atras la răspunderea penală, nu a făcut pentru sine careva concluzii, dimpotrivă a continuat activitatea sa infracțională, fiind sigur că va scăpa de pedeapsă, ceea ce și s-a întâmplat. Respectiv, pedepsele stabilite anterior nu au avut careva efect asupra inculpatului, nu au influențat asupra corectării și reeducării acestuia.

Pedeapsa prea blândă aplicată în privința inculpatului va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea

societății și victimelor violenței în familie în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție, fiind demonstrat că pedeapsa prea blândă nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Astfel, în viziunea acuzatorului de stat, pedeapsa stabilită inculpatului sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 349 alin. (1) Cod penal, este prea blândă și contrară prevederilor art. 61 Cod penal, și din acest motiv, este convins că nu va fi posibilă corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și din partea altor persoane.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu actele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru considerentele de fapt și de drept expuse în contextul ce urmează.

Pornind de la dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, se relevă că instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

De asemenea, conform prevederilor expuse în art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și motivate corespunzător de titularul cererii de recurs.

Din textul recursului, rezultă că acuzatorul de stat își exprimă dezacordul cu pedeapsa stabilită lui Railean Vladimir, făcând referire la temeiul pentru recurs de la pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, dar și la pct. 6) al aceleiași norme, potrivit căreia instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Având în vedere că recurentul nu critică stabilirea vinovăției sau încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, instanța de recurs nu se va expune la aceste capitole, verificând hotărârea instanței de apel doar sub aspectul individualizării pedepsei stabilite inculpatului.

Revenind la speța dedusă judecării, Colegiul penal constată cu certitudine că sancțiunea prescrisă la art. 201¹ alin. (1) Cod penal, prevede două forme alternative de pedeapsă: muncă neremunerată în folosul comunității de pînă la 180 de ore, sau închisoare de pînă la 3 ani. Pentru justa efectuare a operațiunii de individualizare a pedepsei în privința lui Railean Vladimir urmează să se țină seama de prevederile din art.

364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, potrivit cărora inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere, beneficiază de o reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de o reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Astfel, noile limite de pedeapsă a categoriei – muncă neremunerată în folosul comunității, în cauza dată, va constitui de la 100 ore până la 120 ore. De aici rezultă că, inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă în limita maximă, calculată potrivit rigorilor normei precitate *supra*.

Mai mult, pornind de la prescripțiile art. 62 alin. (1) Cod penal și ținând cont de poziționarea și consecutivitatea categoriilor de pedepse: *amendă, privare de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept, retragere a gradului militar sau special, a unui titlu special, a gradului de calificare (clasificare) și a distincțiilor de stat, munca neremunerată în folosul comunității, închisoare, detențiune pe viață*, concluzionăm că această poziționare și consecutivitate are la baza sa severitatea pedepsei: de la cea mai blândă pedeapsă – amenda, până la cea mai severă – detențiunea pe viață. Prin urmare, alegația recurentului precum că inculpatului i s-a stabilit o pedeapsă prea blândă în raport cu fapta comisă și personalitatea inculpatului, Colegiul o consideră declarativă.

Concomitent, instanța de apel corect a trasat concluzia că *deși Railean Vladimir, anterior, a fost tras la răspundere penală, faptul dat, nu constituie un temei plauzibil de a-i stabili acestuia cea mai aspră categorie de pedeapsă prevăzută de legea penală, or, la momentul comiterii faptei, antecedentele penale în privința inculpatului erau stinse*.

Totodată, simplul motiv că inculpatul ar fi recunoscut starea de ebrietate în cadrul ședinței de judecată, nu poate fi reținut ca concludentă, or, la materialele cauzei nu au fost anexate probe veridice și pertinente ce ar confirma că la momentul comiterii infracțiunii inculpatul era în stare de ebrietate.

Totodată, instanța de recurs explică recurentului că, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins prin aplicarea unei pedepse non-privative de libertate sau de altă categorie, iar în formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, care au fost luate în considerare de instanța de apel.

Pe cale de consecință, Colegiul penal menționează că, la caz, nu se constată vreun temei pentru redozarea pedepsei în privința inculpatului Railean Vladimir, iar sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, după cum a fost stabilită de către instanțele de fond răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectare a

inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Având în vedere considerentele arătate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de acuzatorul de stat, sânt vădit neîntemeiate.

6. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Sîrbu Lilia, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 01 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Railean Vladimir XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *01 iulie 2022*.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana